

partii naleraq

12. oktober 2016

EM2016/49

Beslutningsforslag til Inatsisartut om at pålægge Naalakkersuisut til FM2017 at udarbejde en strategi, for at der i løbet af de næste 10 år sikres det størst mulige omfang af brug af lokal arbejdskraft på grønlandske arbejdspladser.

(Medlemmer af Inatsisartut Kalistat Lund og Múte Bourup Egede, Inuit Ataqatigiit)

Medlemmer af Inatsisartut Kalistat Lund og Múte Bourup Egede, Inuit Ataqatigiit har fremsat et beslutningsforslag om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en strategi, der skal fremlægges til FM2017, for at sikre det størst mulige brug af lokal arbejdskraft på grønlandske arbejdspladser.

Vi i Partii Naleraq har den holdning, at det er yderst vigtigt, at hele arbejdsstyrken benyttes, og ikke mindst, at de lokale skal benyttes, fordi det er vigtigt, at lokal arbejdskraft skal benyttes under vores arbejde mod at blive en nation.

Vi har i mange år snakket om, at benytte lokal arbejdskraft, og jeg mener at vi skal holde igen med kun at snakke om det og udrette noget i stedet for, fordi hvem vil blive sætte spørgsmål ved det, når vi bruger vores egen herboende arbejdskraft?

Der er flere og flere uddannede grønlandere i Grønland, og det er en normal udvikling, og desværre bliver de uddannede grønlandere, der er interesserede i at arbejde i deres eget land vurderet til at have utilstrækkelig erfaring og kan derfor ikke ansættes.

Vi kan ikke længere acceptere sådanne tilstande, i særdeleshed på regeringsplan, og det er nødvendigt med at igangsætte en strategisk planlægning vedrørende ansættelse af lokal arbejdskraft og lokale ledere, fordi hvis vi ikke starter fra en ende af, kan vi ikke fastholde viden og erfaring ved at arbejde i Grønland, og fordi vi kan ikke fortsat acceptere at viden, der er opbygget ved at arbejde i dette land forsvinder.

De lokale skal have fortrinsret med hensyn til efter- og videreuddannelse, fordi hvis vi for fremtiden skal undgå en import af fremmed arbejdskraft, skal de lokales kompetencer øges gennem efter- og videreuddannelse, så de kan efterleve de krav der stilles.

Når vi udtrykker vores holdning, hvor vi er beskyttende for lokal arbejdskraft, bliver vi som regel beskyldt for at forskelsbehandle efter hudfarve. Der er ikke hold på disse beskyldninger, og hvem vil sætte spørgsmålstejn ved, når vi siger, at vi vil bruge vores egen herboende arbejdskraft, og når vi bliver beskyldt for at forskelsbehandle efter hudfarve, er det en forvrænget forståelse af vores klare holdning, som er, at grønlanderne bor i dette land, og de skal ikke forfordeles, især når det gælder arbejdspladser.

De uddannede grønlandere skal ansættes i de offentlige, og i selskaberne og der skal udpeges grønlandere til at arbejde i bestyrelserne. Vi har jo set at nå en grønlander bliver leder i en

organisation, så begynder ledelsen med hjertet til Grønland i centrum, dette så vi med KNI og Royal Arctic Line og vi roser disses ledelser.

Vores kystskibe, fragtskibe, atlantskibe og ikke mindst trawlerflåden skal, uden at sætte spørgsmål ansætte herboende grønlandere, for de venter kun på at blive brugt svarende til deres uddannelse.

Skibsførerne, styrmændene, officererne og besætningen på trawlerne, skal være grønlandere, og der skal stoppes med at sætte spørgsmålstegn ved ansættelse af lokal arbejdskraft, fordi det er irrationelt, at vi uddanner vores landsmænd og vil ikke bruge dem, og det er vigtigt at påpege, at hvis vi skal have en nationalt identitet skal vi benytte vores uddannede arbejdskraft, og vi skal stoppe med at lade fortvivlelsen styre vores fornuft.

Hvilket land bruger ikke sit eget folk? Hvilket land bruger ikke sit eget uddannede folk? Hvilket land siger til sit eget folk, at de ikke kan bruges, fordi de ikke er erfarne nok? Hvor i verden er der et land som kun kan fungerer med en tilkaldt arbejdskraft? Lad os straks begynde med at bruge lokal arbejdskraft, uden at vente på, at der laves en strategisk planlægning.

Hvad er det for en strategisk planlægning vi skal undersøge? Må vi ikke bruge lokal arbejdskraft? Vores holdning er, at de skal bruges, og vi skal starte allerede nu, fordi grønlanderne venter på at blive ansat. Det kan således udtrykkes meget, kort: "Nu er det nok."

Vi stiller for svage krav til dem, der arbejder i Grønland, fordi der er mange grønlandere, der ikke kan blive optaget i uddannelserne, og kan ikke blive ansatte i virksomhederne, kun fordi de ikke kan tale dansk. Det er grotesk.

De rent grønlandsk sprogede kan ikke blive optaget i uddannelserne, fordi de ikke kan tale dansk. Helt det modsatte er gældende for de dansk sprogede, der ikke kan snakke grønlandsk, hvor alle mulighederne er åbne for dem, og det giver os anledning til at spørge, i hvilket andet land må indbyggerne ikke tage en uddannelse ved at bruge deres eget sprog? Mange unge under uddannelse afbryder deres uddannelse, fordi deres danskundskaber er utilstrækkelige, og der er sågar unge, der ikke består deres uddannelse, fordi de under eksamen forsøger at udtrykke sig i et sprog, der ikke er deres modersmål.

Disse tilstande skal udtrykkeligt ændres, vi skal åbne op for at mange flere skal kunne tage en uddannelse ved at bruge deres modersmål.

Modsat har vi ingen krav til ansatte fra andre lande, for at kunne arbejde i Grønland. Vi skal stille krav om, at hvis de skal arbejde i de offentlige, er det et ultimativt krav, at de skal kunne snakke grønlandsk.

Vi skal begynde med at stille krav, og det primære er, at de ansatte skal kunne snakke grønlandsk, og hvis vi ikke stiller de krav, kan vi ikke holde fast i den viden og erfaring ved at arbejde her, og vi har simpelthen ikke råd til at fortsætte på samme måde som hidtil.

Hvis vi skal styrke vores identitet, vil en rekruttering af lokal arbejdskraft være med til at styrke os, og det opnås kun ved at prioritere lokal arbejdskraft ved ansættelserne, og når de begynder at arbejde, vil viden og erfaring blive bibeholdt her i landet, og vi vil dermed skabe et stolt folk, der selv arbejder for deres eget land, og det vil medføre, at vi kan skabe staten Grønland, som styres og

opretholdes af landets eget befolkning, og det er Partii Naleraqs primære mærkesag, at Grønland bliver en stat, der ejes og opretholdes af landets egen befolkning.

Vi har arvet dette land fra vores forfædre, og det skal ikke overdrages til andre, og det er i vores inderste bevidsthed, at vi skal ære og værne om vores eget land.

Hans Enoksen